Дата прийняття:	30/04/2019
Дата набуття статусу остаточного:	30/07/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	CASE OF ELVIRA DMITRIYEVA v. RUSSIA *(Applications nos. 60921/17 and 7202/18)*
Зміст:	2 березня 2017 року російський політичний діяч і опозиціонер опублікував у мережі Інтернет на каналі YouTube документальне відео, темою якого були обвинувачення прем'єр-міністра у корупції. Опозиціонер закликав своїх прихильників до проведення демонстрацій та протестів 26 березня 2017 року. Його прихильники в різних містах звернулися до органів місцевої влади з приводу погодження проведення публічних демонстрацій проти корупції 26 березня 2017 року. В більшості випадків їм було відмовлено. Відповідно до інформації, поширеної в медіа, 26 березня 2017 року в національному антикорупційному мітингу (протесті) прийняло участь від 32 до 93 тисяч осіб у 97 містах країни. Більше ніж 1500 осіб були затримані та визнані винними у вчиненні адміністративних правопорушень. *Обставини, що стосуються цієї справи.* 14 березня 2017 року заявниця, яка проживала у місті Казань, вирішила провести публічний захід з приводу відставки прем'єр-міністра через обвинувачення у вчиненні корупційних діянь в особливо великих розмірах. 16 березня 2017 року місцеві органи влади Казані відмовили заявниці у погодженні обраного нею місця проведення демонстрації, посилаючись на інші заходи, які було заплановано провести в тому ж

	місці того ж дня. 17 березня 2017 року заявниця та громадянин Б. проінформували місцеві органи влади про свої наміри провести пікет проти корупції та запропонували інших чотири альтернативних місця їх проведення. 21 березня 2017 року органи місцевої влади повторно відмовили у погодженні пікету заявниці. 23 березня 2017 року заявниця опублікувала у соціальній мережі «ВКонтакте» повідомлення, в якому піддала критиці відмову органів влади у погодженні демонстрації; зазначила про оскарження цього рішення до національного суду та анонсувала проведення демонстрації в іншому місці. Заявниця ініціювала судове провадження у зв'язку із відмовою органів влади у погодженні демонстрації та наданні пропозицій щодо інших альтернативних місць її проведення. 24 березня 2017 року суд частково задовольнив її скаргу та зазначив, що дійсно, органи місцевої влади не дотрималися вимог закону, які зобов'язують їх запропонувати інші альтернативні місця для проведення демонстрації, якщо запропоноване першочергово з поважних причин використане бути не може. Декілька днів потому заявниця провела демонстрацію, проте була затримана по дорозі додому та утримувалася у відділенні поліції протягом чотирьох годин. У подальшому стосовно заявниці було складено протокол про адміністративне правопорушення, яке полягало в організації та заклику до участі в незаконній демонстрації, непокорі працівникам поліції. За результатами судового розгляду справи заявницю було визнано винною та призначено їй покарання у виді штрафу та громадських робіт. Заявниця оскаржувала рішення суду про визнання її винною у вчиненні адміністративного проступку, проте суди апеляційної та касаційної інстанцій відхилили її скарги.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення статті 11 (право на свободу зібрань та об'єднань) Конвенції. Порушення статті 13 (право на ефективний засіб правового захисту) у поєднанні зі статтею 11 Конвенції. Порушення статті 10 (право на свободу вираження поглядів) Конвенції. Порушення пункту 1 статті 5 Конвенції (право на свободу та особисту недоторканість). Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд).